

Babička otočila list v kalendáři, zakroutila hlavou a pravila:
„TO TO LETÍ... TO TO LETÍ... za chvíli budou Velikonoce... slyšíš, dědo...?“
Děda buď doopravdy neslyšel nebo to jen tak dělal jako vždy, když babi
s kalendářem v ruce a s úžasem v hlase naznačuje, jaké roční
(čti: zahrádkářské) období se přibližuje.

Za ty dlouhé roky, co žije děda s babičkou, jsou dny, kdy děda kroutí
hlavou od rána do večera a říká, že TOHLE TADY JEŠTĚ NEBYLO, CO
JSEM KOMU UDĚLAL, ČEHO SE JEŠTĚ NA STARÝ KOLENA DOČKÁM nebo
PANEBOŽETYTOVIDÍŠ...!

Babička pak – pokud v takový den dorazí do jejich domku jakákoliv
návštěva – mluví klidným a citlivým hlasem a na uvítanou šeptá:

„Manželovi není dobře, vylítnul mu ASI trochu tlak, tak odpočívá ve svém
pokoji a něco si tam přerovnává...“

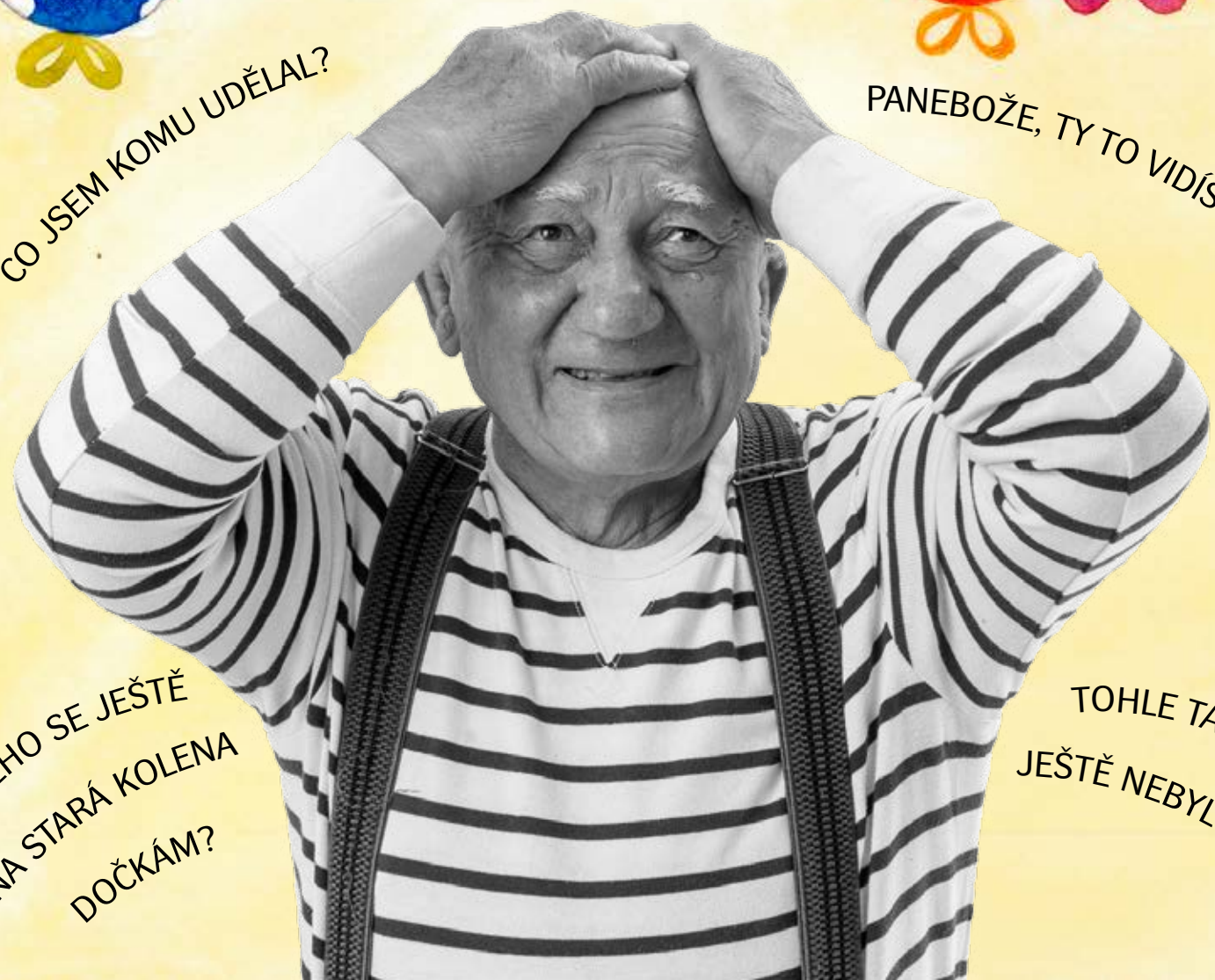

CO JSEM KOMU UDĚLAL?

PANEBOŽE, TY TO VIDÍŠ!

ČEHO SE JEŠTĚ
NA STARÁ KOLENA
DOČKÁM?

TOHLE TADY
JEŠTĚ NEBYLO!

Jakmile TUHLE větu slyší Kryštof a Terka nebo jejich mamka s tatínkou na jaře, je všem hned jasné, že děda truce a sbírá duševní síly buď na zrytí zahrady či zarytí výživného hnoje anonymních kopytníků do záhonu nebo na jarní úklid, což jsou činnosti, který nesnáší, ale PRO KLID V RODINĚ je nakonec vždycky udělá.

Na rozdíl od babičky ale mluví schválně nahlas, vede řeči o nevolnictví a zrušení otrokářství a o tom, že si má ženská dobře rozmyslet, jestli se chce vdát za NORMÁLNÍHO CHLAPA nebo za kutila.

TAKŽE:

jakmile babička nahlašuje Velikonoce, děda velmi dobře ví, že TOHLE je jasná agrotechnická lhůta a pokyn k jeho nedobrovolné účasti na babiččině vášni zvané ZDRAVÁ VÝŽIVA.

V praxi to pak vypadá tak, že se děda (čti: pro klid v rodině, pro vnoučata, pro vlastní zdraví, s úsměvem a BEZ NÁTLAKU) několik dní plahočí na území kolem domku a střídá všechno nářadí ze zahrádkářských potřeb od rýčů, hrábí, motyk, kýblů až po malé zahradnické nůžky, po kterých má mozoly dost nafouknutý a hodně ho to štve, a tak se babi schválně dokola ptá, kam se dají sazenice vepřového řízku, který má ze všech zelenin nejradši...

Kdykoliv je náhodou mamka v takový jarní zahrádkářský týden zastihne, je to docela legrace poslouchat, protože jim říká PROČ jsou jak malý děti a PROČ se takhle každý rok a celý její dětství dohadují, když se nakonec stejně sejdou v kuchyni u zavařování a jsou jako „STARÁ FRUTA NÁRODNÍ PODNIK“ a když tím zavařováním otravovali dětství jí (mamce) a strejdovi (Jirkovi) ať vynechají Dvojčata.

To se pak babi s dědou doopravdy dohadovat přestanou a dají mamce přednášku o tom, co má doma vypěstovaná mrkev nebo brambora živin a jak je zdravá proti tý kupovaný a tudíž nemocný...(?)

S kalendářem v ruce přešla babička pokoj a stála nad gaučem, kde ležel děda (srovnával si záda) a měl zavřené oči.

„Spíš?“ ...špitla babi opatrně.

„Copak se TADY dá spát?“ odpověděl děda našťvaně.

„A CO TU TEDY DĚLÁŠ, když tu ležíš se zavřenýma očima a já řeším zahradu?“ rozohnila se babička.

„PŘEMÝŠLÍM...“ řekl nebývale krotce děda, ale než stačil říct O ČEM přemýšlí, rozdrnčel se zvonek u domovních dveří.

(Naštěstí...).

Kryštůfek s Terezkou a Matesem bafli na babičku, která šla DOBROVOLNĚ otevřít.

(Někdy se babi s dědou rozpočítávají, kdo má otevřít, dojít s odpadkami nebo přinést ze sklepa okurky, ale dneska děda na NĚJAKÝ LEGRÁCKY moc nevypadal a babi si byla jistá, že kdyby ho nechala rozpočítávat, stejně by švindloval a cesta ke dveřím by padla na ni...)

Všichni tři vypadali dost rozdováděně: Mates trénoval skok do výšky a Dvojčata měli na zádech batůžky nacpaný k prasknutí, takže bylo na první pohled jasné, že se stěhují minimálně na dvě až tři noci bez varování.

„Mamka, babi, brnkne, musela narychlo do práce, tak nás tady vysadila a jela. Řekli jsme jí, že na nás ASI NĚCO LEZE a že bude lepší, když tu zůstaneme pár dní V KLIDU. DOBRÝ?“ řehtala se spiklenecky Terka.

a už vybalovala z batohu

a zásadní obsah zavazadla, což byla roztomilá taštička na

Kryštof si ťukal na čelo a dožadoval se dědy, který NAOKO hartusil, že měl ZROVNA DNESKA v plánu pracovat na zahradě, ale musí to (VÁŽNĚ NERAD) odložit a věnovat se vnoučatům...

Některý dny jsou u babičky a dědy od rána společný a někdy se to NĚJAK SAMO rozdělí na HOLČÍČÍ a KLUČÍČÍ program a to bylo právě dnes.

Kryštof s dědou zkoušeli zprovoznit pravou promítačku na pohádky namotané na malých a velkých cívkách,

ještě ZEZAMLADA jejich rodičů, v přestávkách mezi touto činností pak spolu hráli pexeso a karty, zakusovali kapustový karbanátky a pili SIFÓN, což je podle dědy každá limonáda s bublinama.

